

Tēs Kainēs Diathēkēs Hapanta ...

[S.I.], [1573]

Η Του Αγιου πέτρ[ου] καθολικη επισ[τ]ολη β'.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71715](#)

Η ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
πάτρα καθολική
ἐπιστολὴ 6.

Δ.

ΣΙΜΩΝ απόγεος δοῦλος ή δοπίσοις οὐτὸς ἵντε χριστού, τοῖς ἰστομοῖς
ηὐπλαχθοτὶ πίνειν ἢ σικαλοσύνη
ἢ τὸ θεῖον ὕμαντὶ σωτῆρος ἵντε χριστόν. Χά-
ρεις ὑμῖν τοῦ εἰρέων πλαντιώντων ἢ σπη-
γμοντων τὸ θεῖον, καὶ καταστῶν τὰ κυρῖαν ἢ
μάτι, ἀς πάντα ημῖν τὸ θεῖον διώρμεως
αὐτῷ τὰ πεδούλων καὶ διστενόμινον δὲ διώρ-
μεως, διὰ τῆς ὅπηγνωτεως τὰ κελεπέντα
ἢ τὸ ὕμαντὶ διὰ σιδέρου καὶ ἀρετῆς. Μ' ὅν τὰ
τίμια ὑμῖν καὶ μέγιστα ἐπαγγέλιατε δε-
δάριον, οὐαὶ διὰ τέτων γράμματων θείας κοι-
νωνοὶ φύσισις, λοτοφυγόντες τὰς ἐν ιστομοῖ-
ς ἢ ὅπηγνωτα φύσιρας. Καὶ ἡντὸν τὸν ἢ σπη-
γμοντων πατάσια προφενέγκαυτες ὅπηγνωτην
σπατεῖς τὴν πότιστὴν ὕμαντιν τῶν ἀρετῶν, οὐ μὲν
τὴν ἀρετὴν τῶν γράμματων, οὐ μὲν τὴν γράμματον
ἢ ἔπειραται, οὐ ἢ τὴν ἀκρεατητὴν τῶν γράμ-
ματων, οὐ μὲν τὴν σπατιονὴν διστενόμινον, οὐ
ἢ τὴν διστενόμινον τῶν γράμματων, οὐ μὲν τὴν
φιλαδελφία τῶν ἄγαπωντας ταῦτα γράμματα
ἢ τὸν ἄγαρχοντα καὶ πλευράζοντα ἢ τὸν ἄρχοντας εἰδὲ
ἄγαρχοντας καθίσησι εἰς τὸν τοντορέαν
ἢ μόνιν ἵντε χριστόν. Καὶ γράμματα πα-
ρίσταντα, ποντίστα, μισταζόμενα, λιθίνη
λαβόντα τὰ κελεπέντα ἢ πάλαι αὐτῷ ἢ
μαρτιών. Διὸ μαλάον, ἀδελφοί, σπαθάστε
τη βεβαιωνύμων τῶν κλητῶν καὶ ἐκλογῶν
ποιεῖδε ταῦτα γράμματα τοῖς πλαισιο-
τεῖς τὸ ποτε. Θέω γράμματα ὅπηγνωτην
σπατεῖς ὕμαντὶ εἰστοδος εἰς τὰς αἰώνια βρα-
χιαστά τὸν κυρίαν ὕμαντὶ ἵντε χριστόν. Διὸ
καὶ ἀμελήσοντεῖν μᾶς τοσούμηνον τοῦ
ταῦτων, καί τορ εἴδοτε, καὶ εἰσπομένοις εἰς τὸν
τὴν παρέσοντα λιθόντα. δίκαιον ἢ τὸν βαρύν, οὐ
διστενέμει τὸ τέτοιο τὸν σκληρόντα, οὐε-
γέρειν ὕμαντὶ ἐν τοσούμηνον εἰδοῖς ἢ τὸν ταχ-
τὸν ἔτιν ἢ δοπίδεσις τοῦ σκληρόντος μας,
χειθὼν καὶ ὁ κύριος ὕμαντὶ ἵντε χριστός εἰδή-
σι λατέσι μοι. ποντιώντων ἢ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν
ὑμᾶς μηδὲν ἔξοδον τῶν τέτοντων μενί-
νων μηδὲν ποιεῖδε. Καὶ γράμματα τοῖς πατρού-
τοις ἔχειν τὰς ἔχοντας ἔχοντας τοῖς πατέροις
τὰς κυρίας ὕμαντὶ ἵντε χριστός διώρμεως καὶ
παρισίαν, αλλὰ εἰσπίπτειν γράμματα τοῖς εἰκε-
τηριας μεγαλειότητος. λαβόντα γράμματα

πατέρες πυλών καὶ δέξαν, φαῖτης ἐπεχθεῖση
ἀπό τοντας δὲ τοῖς τῆς μεγαλειότητος
διέξης, ἐπί τοῖς δέξαις οὐκέτις μονογάμος οὐκαπτητος, εἰς
οὐρανὸν διαδόκησα. Καὶ ταῦτα τὸν φαῖτην
ημεῖς ἴησος αὐτῷ ἔξανος ἐνθεῖσας, σω-
κατῷ οὐ τοις ἐν τῷ ὄρφῳ τῷ ἀρετῇ καὶ ἔργῳ
βεβιστεῖσαν τὸν προφητικὸν λόγον ἡ κα-
λός ποιεῖτε προσθέμεντες, ἐπί λύχνῳ φι-
νοντι ἐν αὐχμηρῷ τοπῷ, ἵνας δὲ ἡ μάρτυ-
ριαν γένηται, καὶ φιστόρεσσας αἰατέλειης ταῖς
καρδιαῖς μηδὲν τοῦδε. Οὐδὲν δὲ γνωστοὶ
τοις, ὅπις πάσαις προφητείαις γραφής, οὐδὲν
δηλούστεος εἰς γίνεται. Καὶ γράμματα τοῖς
δράπταις λιθίνης ποτὲ προφητείαις, αλλὰ τοῖς
πολύτιμοις αὐτοῖς φρονδούσαις ἐλέλυσαν
τοὺς αὐτούς, πολλοὶ διακονούμενοι αὐτοῖς
ταῖς ἀστεργείαις, διὸ δὲ οὐδὲν τῆς ἀλη-
θείας βλασφημηθεῖσαι, καὶ οὐδὲν δια-
πλαστοῖς λόγοις ὕμαντὶ ἐμπαρέσθην. Οὐδὲ το-
κρινεῖται πάλαι εἰς αρρένα, καὶ οὐ πάλαι εἰς αὐ-
τῆς τοῦτον τὸν αὐτόν. Εἰ γράμματα διηγεί-
το παντας μικρέστατο, αλλὰ σχετεῖς ζῷον
παραγόντας παρέδωκεται εἰς κρίσιν περιου-
μένων, καὶ ἀρχαῖον κύριον τὸν ἐφέσιον,
αλλὰ γέροντας, δικαιοσύνης κύριον τὸν ἐθ-
λατόν, κατεκλινομόν κύριον τὸν ἐστή-
ξες, οὐ πολλεῖς ποδόμονας τοῦ μορφής τοφρά-
σας κατεταγοῦντας τετάκτεται, τοσοῦτον μα-
μολότων ποιεῖσθαι τοῦτον τοῦτον. Καὶ δίκαιη
λόγος οὐ παπούντιμος τοῦτο τὸν τοῦτον
ἐν ἀστεργείᾳ πατεροφῆτης, ἐρύθρατος. Βλέπ-
με ποτὲ γράμματα διέκειταις εὐκατατητοῖς
αὐτοῖς, οὐ μέρον εἰς πυρας ψυχῶν δικαζα-
νόντος ἔργος εἰσασθεῖσας οὐδὲ κύριος δι-
στενεῖται πειρασμῶν ἔνεσται, αδίκιας ἢ εἰς
μέρην κρίνεταις κολεζούμενος πατερίν. Μά-
λιστα δὲ τὸν ὄπιστον πατέροις εἰς διπλαῖς
μαστοῖς ποιεῖσθαις, καὶ κυριοτότατος καὶ
ταφερούμενος τολμηταῖ, αἰθαλέσι, δέ-
ξας εἰς τρέμεται, βλασφημοῦντες. Οὐτοις ἀγ-
γεῖοι ἔχοντες μηδέποτε μετίσοντες ὑπέτε, οὐ
φέρεταισι τοῦτο πατερός κυρίου βλασφη-
μονεῖσθαι. Εποιεῖ δὲ, ὃς ἀλλοιας ζῶντα φυσι-
κὰ γεγέννηματα εἰς ἀλατον καὶ φύσεις, εἰς
οὐδὲν πολύτιμον βλασφημεῖσθαι, εἰ τὸ φύση-

C.

Εγέρθατο δὲ καὶ Κυεσθοπροφῆται εἰς τῷ
λαϊσ, οὐδὲν εἰς μητράς ἀπετίνεις φύσιον
οὐτοῖς παρεισθέσοντο αἰρέσις απο-
λείας, καὶ τὸν αὐτόν τοπάντας αἰρέσιν διεπάρη-
σθαινόμοις, επάγεταις εἰς μητράς ταυτοποιεῖσθαι
πάστελεμον, πολλοὶ διακονούμενοι αὐτοῖς
ταῖς ἀστεργείαις, διὸ δὲ οὐδὲν τῆς ἀλη-
θείας βλασφημηθεῖσαι, καὶ οὐδὲν δια-
πλαστοῖς λόγοις ὕμαντὶ ἐμπαρέσθην. Οὐδὲ το-
κρινεῖται πάλαι εἰς αρρένα, καὶ οὐ πάλαι εἰς αὐ-
τῆς τοῦτον τὸν αὐτόν. Εἰ γράμματα διηγεί-
το παντας μικρέστατο, αλλὰ σχετεῖς ζῷον
παραγόντας παρέδωκεται εἰς κρίσιν περιου-
μένων, καὶ ἀρχαῖον κύριον τὸν ἐφέσιον,
αλλὰ γέροντας, δικαιοσύνης κύριον τὸν ἐθ-
λατόν, κατεκλινομόν κύριον τὸν ἐστή-
ξες, οὐ πολλεῖς ποδόμονας τοῦ μορφής τοφρά-
σας κατεταγοῦντας τετάκτεται, τοσοῦτον μα-
μολότων ποιεῖσθαι τοῦτον τοῦτον. Καὶ δίκαιη
λόγος οὐ παπούντιμος τοῦτο τὸν τοῦτον
ἐν ἀστεργείᾳ πατεροφῆτης, ἐρύθρατος. Βλέπ-
με ποτὲ γράμματα διέκειταις εὐκατατητοῖς
αὐτοῖς, οὐ μέρον εἰς πυρας ψυχῶν δικαζα-
νόντος ἔργος εἰσασθεῖσας οὐδὲ κύριος δι-
στενεῖται πειρασμῶν ἔνεσται, αδίκιας ἢ εἰς
μέρην κρίνεταις κολεζούμενος πατερίν. Μά-
λιστα δὲ τὸν ὄπιστον πατέροις εἰς διπλαῖς
μαστοῖς ποιεῖσθαις, καὶ κυριοτότατος καὶ
ταφερούμενος τολμηταῖ, αἰθαλέσι, δέ-
ξας εἰς τρέμεται, βλασφημοῦντες. Οὐτοις ἀγ-
γεῖοι ἔχοντες μηδέποτε μετίσοντες ὑπέτε, οὐ
φέρεταισι τοῦτο πατερός κυρίου βλασφη-
μονεῖσθαι. Εποιεῖ δὲ, ὃς ἀλλοιας ζῶντα φυσι-
κὰ γεγέννηματα εἰς ἀλατον καὶ φύσεις, εἰς
οὐδὲν πολύτιμον βλασφημεῖσθαι, εἰ τὸ φύση-

13 εὐτὸν καταφερόσυπει, πορτέμφροι μετόν
άδητις, ἵδηντις ἡγεμόνοι τῶν εὐέμερο
τριψίων, σπίλοις καὶ μάμαις, εἰπευφάντες ἐν
τοῖς ἀπάταις αὐτοῦ, σωβόντα χάμαιοι ὑπὸν,
μηδέθελμες ἔχοντες μετάνοιαν, καὶ
ἀκατατίκεις πλαρπτίας, δὲ λεζούστες φύ-
χας ἀγνόεντας, καρδίας γεγομυνούσις.
15 πλιονέξιας ἔχοντες, κατάρρες τέκναν κα-
ταποιήτες διδέπται ὁδὸν, πλινθίδης ἐξα-
καλαδόσατο τῷ θεῷ τὸ βαταράμ τε βα-
16 σορ, δὲ μιδόντες δέδικτας ἡγάπησον. ἔλεγον
δὲ ἡχεῖς ἰδίας παρεγκρίμες ἔστεξητοι ἄ-
φωνοι, εἰ ἀνθρώποι. φωνὴν φθεγγάμοις, εἰσό-
17 λυσε τῷ τε περοφύτε παραφερόνταν. διότι
τοσπικαὶ αὐτοῦροι, γεφέλαι τοσπικαὶ λαλατος
ἴλαιομέραι, εἰσὶ οἱ δόδοις τὸν σπότοντος εἰς αἴδη-
18 τα περιττα. οὐδέποτε γε μετατόπις τος
φθεγγόμην δελέας αστον εἰς ἀποδημίας
σφράγις, δοστρούσιας ἕτερην δοτοφυγόν-
19 τοι, τὰς εἰς πλάνην ἀνατρεψομένας, ἐλεύθε-
ριν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, ἀντοι μέλοις
νεωάρχοντες τοὺς φθορές· γέγραπτος οὐτονότα,
20 τοι, τέττῳ καὶ μέρεισι τοι, οι γε διπον-
γόντες τὰ μέσουατα τὰ πόσμου εἰς διπο-
γόντες τὰ κυρέας καὶ σωτῆρεσιν τοῖς κατεστ-
τέοις διέ πάλαι πεπλακεντος ηγένεται,
γέροντος αὐτοῖς τὰ ἔρατα χείρονα τῷ
21 πρώτων κρείτιον γε λειτούργοις μητέπινω-
κένται τῷ διόδῳ τῆς δικαιοσύνης, ἢ διπο-
γόντος διπονέτης εἰς τὸν παραδεῖσον
22 αὐτοῖς ἡγέτες ἐντολῶν. συκέστητο γε αὐτοῖς
τὸ τῆς ἀληθίνης παρεγκρίμες, κινεῖ διπονέ-
τας ὅπι τὸ ίδιον ἔξεργον· καὶ οὐδεποτέ
τοις κύλιοια μερέρει.

7.

- Ταύτην ἡδην, ἔχαππιτο, μέλιτέραγ ύμην
γέρφω διπονέται, εἰ αἵ διηγέρεσσον ύμην εἰς
2 γενενήδη τὸν εἰλικρινή διάνοιαν, μη-
δονην τῷ περοφύτε προμέτων ἵστον ἢ
ἄγνοιν περοφύτον, καὶ τοὺς τῷ διπονέτων ύ-
3 μῶν εἰς τούς τοις καὶ σποτῆρες τῷ πο-
περοφύτον γενενήδης, ὅπι διπονέται ἐπ' ε-
χάπτεται οὐτοῖς ἐμπεικταὶ καὶ ταῖς ιδίαις
4 διπονέταις αὐτοῖς πορθέμένοι, καὶ λέγον-
τες, ποὺ δένται ἐπαγγελία τῆς περοφύτες
αὐτοῖς; ἀφ' οὗ γε οἱ πατέρες εἰκονιδίωσαν,
ποιῶντες ἔτοις διαυμέρηδη ἢ ἐρχῆς κλίσεως
5 λαμπάνει γε αὐτοῖς πομπεῖς θέλεται, ὅπι ε-

Η ΤΟΤ